

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

06 מאי 2021

תמ"ש 20429-02-20 ר. ואח' נ' ה.

תמ"ש 43604-04-19 ה. נ' ה.

בפני כב' השופט פליקס גורודצקי

תמ"ש 20429-02-20

1. א.ר. תובעים

2. ה.ה.

באמצעות ב"כ עוה"ד עוז אלדד ואח'

נגד

נ.ה.

נתבעת

באמצעות ב"כ עוה"ד שלמה אייזנשטיין

תמ"ש 43604-04-19

נ.ה.

תובעת

באמצעות ב"כ עוה"ד שלמה אייזנשטיין

נגד

ה.ה.

נתבעת

באמצעות ב"כ עוה"ד עוז אלדד ואח'

1

פסק דין

2

3

הצגת הצדדים

4

5

הגב' X (להלן: "X") הינה אלמנתו של Y ז"ל (להלן: "Y") אשר נפטר ביום 00.00.2017.

6

7

X ו-Y היו נשואים זל"ז כדמו"י משנת 1962 ועד לפטירת Y.

8

9

הגב' ה.ה. (להלן: "ה.ה.") הינה בתם המשותפת של X ו-Y.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

06 מאי 2021

תמ"ש 20429-02-20 ר. ואח' נ' ה.

תמ"ש 43604-04-19 ה. נ' ה.

הגב' ה.ה. ומר א.ר. (להלן: "א.ר.") הינם "נשואים לא רשמית" (כך על פי הגדרתם בס' 1 לתיק מס' ***).

לפני שני הליכים משפטיים:

תיק מס' 43604-04-19 – עניינו תביעה לסעד הצהרתי, לפיו ל X מחצית מהזכויות בנכסים וברכוש של Y, וזאת מלבד חלקה כיורשת וכי X היא הזכאית הבלעדית להחזיק ולנהוג בנכסים מנהג בעלים. כפועל יוצא, ליתן צווים מתאימים לרישום הזכויות. התביעה הוגשה כנגד ה.ה. ויתר ילדיו של Y (להלן: "הנתבעים 2-9") ואולם הנתבעים 2-9 הגישו תצהירים התומכים בעמדת X וההליך התנהל אל מול ה.ה. בלבד.

תיק מס' 20249-02-20 – עניינו תביעה לסעד הצהרתי בדבר זכותם של ה.ה. ו-א.ר. (להלן: "בני הזוג") ובנם המשותף (להלן: "הקטין") להיכנס ולהשיב לידיהם את החזקה בדירה ברח' *** ב*** הידועה כחלקה *** בגוש *** (להלן: "הדירה") ובתכולתה. התביעה הוגשה כנגד X.

מתווה דיוני

1. **בס' 66 לסיכומים** עתרו בני הזוג להשיב את החזקה בדירה מכוח זכותם הפוססורית המוקנית למחזיק במקרקעין, מכוח ס' 19 לחוק המקרקעין, תשכ"ט – 1969 (להלן: "חוק המקרקעין") הקובע:

" מי שמוציא מקרקעין מידי המחזיק שלא כאמור בסעיף 18(ב) חייב להחזיר למחזיק; אולם אין בהוראה זו כדי לגרוע מסמכות בית-המשפט לדון בזכויות שני הצדדים בעת ובעונה אחת, ורשאי בית המשפט להסדיר את החזקה, ככל שייראה לו צודק ובתנאים שימצא לנכון, עד להכרעה בזכויותיהם".

2. ברע"א 6998/11 אברהים ג'ולאני נ' הקדש המנוח ח'ליל שרף אלדין אבו ג'בנה (22.7.12) [פורסם בנבו] הפנה בית המשפט העליון לספרות בקבעו:

"על מאפיניה של התביעה הפוססורית עמד ויסמן בספרו:

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

06 מאי 2021

תמ"ש 20429-02-20 ר. ואח' נ' ה.

תמ"ש 43604-04-19 ה. נ' ה.

1
2 "בתביעה כזאת אין מבררים את הזכויות לגופן, אלא מחזירים את המצב
3 לכמות שהיה בטרם נשללה ההחזקה מאת התובע. זוהי תביעה להחזרת
4 ה"סטטוס קוו אנטה", האמורה להתנהל במהירות ובפשטות בלא לחרוץ
5 את הדין מי הוא הזכאי האמיתי לנכס. פסק דין להשבת החזקה הניתן
6 בתביעה הפוזסורית כנגד מי שנטל את הנכס, אינו שולל מאת הנתבע את
7 האפשרות לפנות לבית המשפט בתביעה רגילה, להוכיח כי זכותו להחזיק
8 בנכס עדיפה על זכותו של התובע בתביעה הפוזסורית ולקבל בעקבות זאת
9 את הנכס בחזרה, ואף פיצויים בגין החזקת הנכס שלא כדין על ידי
10 המחזיק..."

11
12 3. ברע"א 5518/98 יצחק יוסף נ' אביגור עוקשי פ"ד נה(3) 294 נפסק, בין היתר, כי:

13
14 "עם זאת סעיף 19 נותן לבית המשפט שיקול־דעת לבחון, במסגרת ההליך
15 הפוססורי, גם את שאלת הזכויות המהותיות לנכס ולשלב את ההיבט
16 הפוססורי עם התביעה הפטיטורית תחת קורת גג אחת. אם מופעל שיקול־
17 דעת כזה, כי אז ניתן, למעשה, לאחד את תביעות הצדדים כך שמצד אחד
18 תידון תביעת התובע להשבת המצב לקדמותו, ומצד אחר תידון תביעת
19 הנתבע להכרה בזכותו לקרקע כעדיפה על פני חזקת התובע."

20
21 4. ע"א 756/80 שלמה רוזנשטיין נ' הרשקו סולומון פ"ד לח (2) 113 נפסק בין היתר, כי:

22
23 "בית המשפט רשאי להשתמש בסמכותו, לפי סעיף 19 סיפא לחוק
24 המקרקעין, "לדון בזכויות שני הצדדים בעת ובעונה אחת", בכל מקרה,
25 כאשר דרך זו של דיון היא יעילה ומתאימה בנסיבות העניין".

26
27 ובהמשך:

28
29 "הכלל הוא איפוא, שאין אדם עושה דין לעצמו, ויש להחזיר את המצב
30 לקדמותו, ורק לאחר מכן יתבררו זכויות הצדדים לגופן. אך כאשר על פני
31 הדברים זכותו של מי שעשה דין לעצמו עדיפה מזכותו של מי מחזיק בפועל

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

06 מאי 2021

תמ"ש 20429-02-20 ר. ואח' נ' ה.

תמ"ש 43604-04-19 ה. נ' ה.

במקרקעין, יכריע בית המשפט בזכויות הצדדים לגופן מבלי להורות על
השבת המצב לקדמותו, ובית המשפט יסדיר את עניין ההחזקה בפועל
במקרקעין עד להכרעתו הסופית בעניין זכויות הצדדים, כפי שייראה בעיניו
לצורך ובתנאים שיקבע".

5. לאור עתירת בני הזוג, מהות שני ההליכים ועמדת הפסיקה, שני ההליכים ידונו ויוכרעו
במשותף וזאת על רקע פסק הדין של בית המשפט המחוזי שניתן ביום 00.00.19 ב*** (להלן:
"**פסק הדין של בית המשפט המחוזי**") וקביעותיו.

פסק הדין של בית המשפט המחוזי

6. פסק הדין של בית המשפט המחוזי עסק בתביעה שהגישו Y ו-X (שהיה בחיים בעת הגשת
התביעה ובעת ניהולה) כנגד א.ר., גרושתו ואחרים שזהותם אינה רלוונטית להליכים שלפניי,
והוא הכריע בזכויות בשלוש דירות, ביניהן הדירה.

7. לקביעות של בית המשפט המחוזי בפסק הדין משמעויות רבות להליכים שלפניי. על כן,
ומפאת החשיבות, יצוטטו הקביעות של בית המשפט המחוזי בפסק הדין כלשונן, אגב הוספת
הערה לפיה בכל מקום בו נאמר בפסק הדין של בית המשפט המחוזי "**נתבע**" הכוונה הינה
ל"א.ר.", ובכל מקום בו נקבע בפסק הדין של בית המשפט המחוזי "**הX**" הכוונה הינה ל"X".

8. **בסעיף 73 לפסק הדין של בית המשפט המחוזי** נקבע, בין היתר, כי:

"כמועל יוצא מכך, יש לקבוע שבמערכת היחסים בין הצדדים להליך
שלפניי, הדירות והחלק המצוי בקומת הקרקע של הבניין אינם שייכים
לנתבע וכי רישומו על שם הנתבע כבעלים או כמי שזכאי להירשם כבעלים
אינו רישום נכון ואינו משקף את הזכויות בדירות ובחלקי הבניין
האמורים".

9. **בסעיף 75 לפסק הדין של בית המשפט המחוזי** נקבע, בין היתר, כי:

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

06 מאי 2021

תמ"ש 20429-02-20 ר. ואח' נ' ה.

תמ"ש 43604-04-19 ה. נ' ה.

"יש להוסיף כי מפרוטוקול הדיון בהוצאה לפועל משנת 2009 נלמד מדברי הנתבע כי גרסתו שם היתה שאין כלל דירות בבעלותו בישראל והכיר בכך שהדירות הינן של ה-X, ושמות הרוכשים שעל שמם נרשמו הדירות אינם משקפים את המצב הקנייני בדירות אלה".

10. בסעיף 76 לפסק הדין של בית המשפט המחוזי נקבע, בין היתר, כי :

"הרוכשים שעל שמם נרשמו הדירות היו למעשה אנשי קש של X או של ****".

11. בסעיף 77 לפסק הדין של בית המשפט המחוזי נקבע, בין היתר, כי :

"...הכספים שהועברו לרכישת הדירות, נמשכו מחשבון הבנק של החברה, ומבלי שהונחה תשתית לקבוע כי הנתבע תרם להון העצמי לרכישת הדירות".

12. בסעיף 82 לפסק הדין של בית המשפט המחוזי נקבע, בין היתר, כי :

"בהקשר זה אפנה לפרוטוקול הדיון מיום 00.00.00 (ת/3) שבו אישר הנתבע לפני בית המשפט השלום ב** שאין בבעלותו דירה ואף לא אחת מהדירות בבניין היא שלו. הינה כי-כן, הנתבע הודה במסגרת עדותו שמסר בפני ערכאה שיפוטית כי הדירה שבה הוא מתגורר שייכת לביתו של Y וזאת בניגוד מוחלט לגרסתו לפני".

13. בסעיף 86 לפסק הדין של בית המשפט המחוזי נקבע, בין היתר, כי :

"הנתבע לא רכש איזו מהדירות מושא כתב התביעה ועל כן, הרישום של הדירות או של הזכות להירשם כבעלים על שמו אינו משקף את מצב הדברים. מסקנה זו נוגעת לשלושת הדירות...".

14. בסעיף 91 לפסק הדין של בית המשפט המחוזי נקבע, בין היתר, כי :

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

06 מאי 2021

תמ"ש 20429-02-20 ר. ואח' נ' ה.

תמ"ש 43604-04-19 ה. נ' ה.

1
2 "לפיכך, יש לראות את Y *** כמי שזכאי להירשם כבעלים של הדירות.
3 נוכח מסקנה זו, ממילא נובעת המסקנה כי לנתבע אין כל זכות בדירות ואין
4 לו כל זכות ברכוש המשותף הכולל את השטחים שבקומת הקרקע של
5 הבניין".

6
7 15. במישור האופרטיבי וההצהרתי נקבע בפסק הדין של בית המשפט המחוזי כדלהלן:

8
9 16. בסעיף 98 לפסק הדין של בית המשפט המחוזי נקבע, בין היתר, כי:

10
11 "כי על יסוד כל האמור ניתן סעד הצהרתי החל במערכת היחסים שבין
12 הצדדים לפיו: זכויות בדירות הרשומות כדירות מס' *** ו-*** בחלקה
13 *** בגוש *** ברחוב *** בשייכות ל' Y ע"ה – *** ... וכן כי אין לנתבע כל
14 זכרות בדירות אלה..."

15
16 17. בסעיף 99 לפסק הדין של בית המשפט המחוזי נקבע, בין היתר, כי:

17
18 "מאחר ו' Y היה בחיים בעת הגשת התביעה ובעת ניהולה, איני רואה מניעה
19 לרישום הזכויות על שמו, כאשר העברתן ליורשיו החוקיים תיעשה בעתיד
20 לאחר השלמת כל הדרוש".

21
22 18. בסעיף 104 לפסק הדין של בית המשפט המחוזי נקבע, בין היתר, כי:

23
24 "...ניתן בזאת פסק דין הצהרתי ... ולפיו הדירות מושא התביעה הם
25 בבעלות Y וכי לנתבע אין זכות ברכוש המשותף..."

26
27 19. יש להוסיף ולציין כי ביום 00.00.19 נחתמה פסיקתה, בה נקבע בין היתר כי הבעלות בדירות
28 הרשומות בחברת *** תחת המספרים ***, ***, ו-*** ברחוב *** ב*** והידועות כגוש *** חלקה
29 *** תתי חלקה ***, ***, *** והזכויות הצמודות להן תירשם על שם Y.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

06 מאי 2021

תמ"ש 20429-02-20 ר. ואח' נ' ה.

תמ"ש 43604-04-19 ה. נ' ה.

20. ערעור וערעור שכנגד שהוגשו על פסק הדין של בית המשפט המחוזי, נדחו בהסכמת הצדדים בפסק דין מיום 00.00.20.

דיון בתיק מס' 43604-04-19

עיקר טענותיה של X

21. X ו-Y נישאו בשנת 1962 וחיו כבני זוג מעל יובל שנים באחוזה ורעות ושיתוף פעולה מלא, כאשר X היא זו שהייתה המפרנסת העיקרית של התא המשפחתי.

22. X ו-Y לא ערכו הסכם ממון ו-X זכאית למחצית מרכושו של Y מכוח חזקת שיתוף.

23. Y לא השאיר צוואה ויורשיו על פי דין הינם *** ילדיו ו-X, אשר זכאית למחצית נוספת מיתרת העיזבון.

24. הנתבעים 2-9 ויתרו לטובת X על חלקם בירושת Y. ה.ה. לא ויתרה על חלקה בעיזבון לטובת X וחלקה של ה.ה. בעיזבון הינו 1/18 לכל היותר. בפועל לאור העובדה כי X זכאית למחצית מנכסי Y מכוח חזקת השיתוף, חלקה של ה.ה. בעיזבון Y הינו 1/36. ההליך לקבלת צו הירושה נמצא בפני רשם הירושה.

25. בעת פטירת Y לא היה ידוע היקף הנכסים ובמסגרת פסק הדין של בית המשפט המחוזי ניתן סעד הצהרתי ביחס לשלושת הדירות המצויות ברחוב *** ב*** הידועים גם כגוש *** חלקה *** תת חלקה ***, ***, *** (להלן: "הנכסים") ונקבע כי הם שייכים ל Y ונרכשו על ידו.

26. לאור קביעת בית המשפט המחוזי, לרבות קביעתו כי עניין חלוקת העיזבון תעשה בהליכים נפרדים, מוגשת תביעה זו.

27. בכוונת X לתבוע דמי שכירות מהמחזיקים בנכסים ויש להצהיר כי כמחצית מהנכסים שיתקבלו שייכים לתובעת וזאת מלבד חלקה בירושה כפי שיקבע בצו הירושה.

28. בשים לב לכך שטרם ניתן צו הירושה, יש לקבוע כי התובעת הינה הזכאית הבלעדית להחזיק בנכסים.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

06 מאי 2021

תמ"ש 20429-02-20 ר. ואח' נ' ה.

תמ"ש 43604-04-19 ה. נ' ה.

עיקר טענותיה של ה.ה.

29. לא היה כל שיתוף פעולה בין X ל-Y.
30. X איננה זכאית למחצית רכוש Y מכוח דוקטרינת חזקת השיתוף שכן הממצאים אינם מעידים על כל מאמץ כלכלי משותף ו/או ניהול קופה משותפת. הדבר בא על ידי ביטוי בכך שלצדדים אין ולו נכס אחד הרשום במשותף ולא היה להם חשבון בנק משותף.
31. בהליך בבית המשפט המחוזי נקבע כי כל הזכויות ולא מחציתן יועברו באמצעות צו ירושה ונדחתה תביעת X לסעד הצהרתי של בעלות על נכסי Y ולמעשה נקבע כי ל-X לא עומדת חזקת שיתוף.
32. בתיק מס' *** ניתן צו הרחקה כנגד X מהדירה ומשכך איננה יכולה לטעון לחזקת השיתוף.
33. תמונה העובדה כי התובעת ביקשה סעד הצהרתי ביחס ל-3 דירות בעוד שנפסק כי כל 12 הדירות יועברו לבעלות התובעת.
34. התביעה מתבססת על פסק הדין של בית המשפט המחוזי שהוא אינו פסק דין חלוט, לנוכח העובדה שהוגש נגדו ערעור לבית המשפט העליון שמתברר בימים אלה.
35. X אינה זכאית להחזיק בנכסים לא טרם מתן צו הירושה ולא לאחריו.

דיון והכרעה

36. לאחר עיון במלוא התשתית הראייתית, הגעתי למסקנה כי דין התביעה להתקבל.
37. X ו-Y נישאו בשנת 1962, לפני כניסתו לתוקף של חוק יחסי ממון בין בני זוג, התשל"ג-1973 ועל כן, המשטר הרכושי שחל עליהם הוא הלכת השיתוף המאמצת את "חזקת השיתוף" **ראו:** תמ"ש 11627-12-17 (23.8.20) [פורסם בנבו].

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

06 מאי 2021

תמ"ש 20429-02-20 ר. ואח' נ' ה.

תמ"ש 43604-04-19 ה. נ' ה.

38. על פי חזקת השיתוף, בני הזוג מתכוונים ליצור שיתוף מלא בכל נכסיהם בהיעדר כוונה אחרת המתגלה מן הנסיבות ראו: ע"א 300/64 ברגר נ' מנהל מס עזבון, פדי יט (2) 240, 245 וגם ע"א 595/69 אפטה נ' אפטה, פד"י כה (1) 566, 566.

39. בע"א 806/93 הדרי נ' הדרי פ"ד מח(3) 685 נקבע, בין היתר, כי:

"בנסיבות כגון אלה שלפנינו, היינו נסיבות של נישואים ארוכים במשך עשרות שנים שבהן מקיימים שני בני הזוג את המשק המשפחתי במאמץ משותף, בין על-ידי עבודה בבית ובין על-ידי עבודת חוץ, מיטשטשים הגבולות ומתערבבים המשאבים".

40. X ו-Y היו נשואים זל"ז במשך 55 שנה ועד למועד פטירתו של Y. כנובע מקשר הנישואין נולדו X ו-Y ילדים משותפים. למעשה די היה בעובדות אלה כדי לקבוע כי X זכאית לזכויות Y מכוח הלכת השיתוף.

41. הדבר נכון ביתר שאת לנוכח העובדה כי ה.ה. לא הציגה טענת הגנה ממשית ביחס לעתירת X לסעד ההצהרתי על פי חזקת השיתוף.

42. טענתה של ה.ה. כי יש לדחות את התביעה משום שאין ולו נכס אחד הרשום על X ו-Y במשותף, אין בה ממש. הלכת השיתוף חלה על כלל הנכסים, אף אם הנכסים רשומים על שם בן הזוג האחד, או מצויים בחזקתו הבלעדית ראו: ת"א (מחוזי ת"א) 2584-07 בנק הפועלים בע"מ נ' עפרוני ואח' (5.1.10) [פורסם בנבו]; ת"א 19197-08-19 נ.ה. נ' ס (12.1.21) [פורסם בנבו].

טענת ה.ה. כי יש לדחות את התביעה משום של X ו-Y לא היה חשבון בנק משותף, אין בה ממש. ניהול חשבונות נפרדים אינו מעיד על הפרדה רכושית ואינו סותר את החלת חזקת השיתוף ראו: רע"א 964/92 מיכל אורון נ' ישראל אורון, מז(3) 765, 758; תמ"ש - 11627-12 (23.8.20) [פורסם בנבו].

43. טענתה של ה.ה. כי יש לדחות את התביעה לאור קביעת פסק הדין של בית המשפט המחוזי, לרבות דחיית תביעת X לסעד הצהרתי לזכויות בנכסי Y אשר קובעת למעשה כי לא עומדת

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

06 מאי 2021

תמ"ש 20429-02-20 ר. ואח' נ' ה.

תמ"ש 43604-04-19 ה. נ' ה.

- 1 לX חזקת השיתוף, אין בה ממש. לא זו בלבד שסוגיית זכויותיה של X על פי חזקת השיתוף
2 לא נדונה על ידי בית המשפט המחוזי, ושהסוגיה מצויה בסמכותו הייחודית של בית המשפט
3 לענייני משפחה.
4
- 5 44. טענתה של ה.ה. כי יש לדחות את התביעה משום שבתיק מס' *** ניתן כנגד X צו הרחקה
6 מאחת הדירות, דינה להידחות ולו משום שלא צורפה כל אסמכתה בתמיכה לטענה זו.
7
- 8 45. בנוסף:
9
- 10 X העידה כי היא וY עבדו כל השנים יחד לטובת התא המשפחתי **ראו: פרוט' עמ' 5 ש' - 30**
11 **35** ועדותה לא נסתרה.
12
- 13 בתם של X ו-Y העידה כי השניים עבדו הרבה שנים יחד לפרנסת המשפחה **ראו: פרוט' עמ'**
14 **13 ש' 21-23** ועדותה לא נסתרה.
15
- 16 הנתבעים 2-9 – ילדיהם המשותפים של X ו-Y וילדי Y מנישואיו הקודמים – הגישו תצהיר
17 לפיו X ו-Y חיו מעל יובל שנים באחוזה ורעות ושיתוף פעולה מלא וכי על פי הייעוץ המשפטי
18 שקיבלו, X זכאית למחצית מרכושו של Y.
19
- 20 הנתבעים 2-9 לא התייצבו לחקירה וניתן להתעלם מתוכן תצהירם **ראו: ע"א 52/87 מיה**
21 **הראל (קטינה) נ' אברהם הראל, מג (4) 201**. יחד עם זאת, הגשת התצהיר מצביעה על
22 העובדה כי הנתבעים 2-9 היו מודעים לקיום ההליך, המתנהל כנגדם ואי הגשת כתב ההגנה
23 מלמדת על הסכמתם לסעד המבוקש.
24
- 25 בנוסף, לאחר פטירת Y, ילדיו הסתלקו מחלקם בעיזבון לטובת X **ראו: ס' 5 לכתב התביעה**.
26
- 27 46. לאור כל האמור לעיל, תביעתה של X מתקבלת ואני קובע כי היא זכאית מכוח הלכת השיתוף
28 למחצית מכלל הנכסים השייכים לY וזאת ללא כל קשר לזכויותיה בנכסי Y מכוח הירושה.
29 במידת הצורך, פסיקתה מתאימה, בנוסח המשקף את האמור בסעיף זה, תוגש לחתימתי ע"י
30 ב"כ של X. נוסח הפסיקתה יתואם עם ב"כ בני הזוג ועובדה זו תצוין בבקשה הנלווית
31 לפסיקתה.
32

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

06 מאי 2021

תמ"ש 20429-02-20 ר. ואח' נ' ה.

תמ"ש 43604-04-19 ה. נ' ה.

47. לאור התוצאה בהליך זה, אני מחייב את ה.ה. בהוצאות משפט בסך של 20,000 ₪. סך זה ישולם ל-X בתוך 30 ימים שאם לא כן יישא הפרשי ריבית והצמדה ממועד החיוב ועד למועד ביצוע התשלום בפועל.

48. בנוסף, מצאתי כי יש מקום לחייב את בני הזוג בהוצאות משפט לטובת אוצר המדינה. **תקנה 151 (ג) לתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט – 2018** (להלן: "**התקנות**") קובעת:

"סבר בית המשפט שבעל דין עשה שימוש לרעה בהליכי משפט או לא מילא אחר תקנות אלה, רשאי הוא לחייבו בהוצאות לטובת הנפגע או לטובת אוצר המדינה ובנסיבות מיוחדות אף את בא כוחו".

49. לטעמי, ניהול הליך חסר כל סיכוי משפטי – כמו במקרה שלפניי – הינו שימוש לרעה בהליכי משפט המצדיק חיוב בהוצאות משפט לטובת אוצר המדינה.

50. בנוסף, **תקנה 156 לתקנות** קובעת כי:

"סבר בית המשפט כי בעל דין האריך את הדיון בכל הליך שלא לצורך, באמצעות טענות סרק או בכל דרך אחרת, רשאי הוא, באותו הליך או בפסק הדין, ובלא קשר עם תוצאות המשפט, להטיל עליו את הוצאות ההליך בשיעור שימצא לנכון בנסיבות העניין, לטובת בעל הדין שכנגד או לטובת אוצר המדינה".

51. בנוסף, ניהול הליך חסר כל סיכוי משפטי – כמו במקרה שלפניי – הינו הארכת ההליך שלא לצורך. הארכת הליך זו גוזלת זמן שיפוטי יקר על חשבון מתדיינים אחרים והיא מצדקה חיוב בהוצאות משפט לטובת אוצר המדינה.

52. בנסיבות העניין אני מחייב את ה.ה. בהוצאות משפט לטובת אוצר המדינה בסך של 5,000 ₪. סך זה ישולם בתוך 30 ימים שאם לא כן יישא הפרשי ריבית והצמדה ממועד החיוב ועד למועד ביצוע התשלום בפועל.

דיון בתיק מס' 20249-02-20

עיקר טענות בני הזוג

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

06 מאי 2021

תמ"ש 20429-02-20 ר. ואח' נ' ה.

תמ"ש 43604-04-19 ה. נ' ה.

- 1
 - 2
 - 3
 - 4
 - 5
 - 6
 - 7
 - 8
 - 9
 - 10
 - 11
 - 12
 - 13
 - 14
 - 15
 - 16
 - 17
 - 18
 - 19
 - 20
 - 21
 - 22
 - 23
 - 24
 - 25
 - 26
 - 27
 - 28
 - 29
 - 30
 - 31
53. בני הזוג התגוררו בדירה משנת 2008 או בסמוך לכך.
54. הדירה נרכשה על ידי א.ר. ונרשמה על שמו בשנת 1998 או בסמוך לכך.
55. הדירה נרכשה מכספו של א.ר. והובטחה במשכנתה על שמו. תשלומי המשכנתה לא שולמו עד היום ומונה כונס נכסים.
56. כל המיטלטלין שבדירה לרבות: הריהוט, כסף, תכשיטים, מכשירי חשמל, מחשבים, מדפסות, כלי אוכל, כלי ומכשירי מטבח, מיטות, ארונות, ביגוד, ספרים הינם של בני הזוג והקטין.
57. חשבונות ארנונה, מים, חשמל וגז הינם על שם בני הזוג מיום הקמת הדירה ועד היום.
58. בני הזוג והקטין החזיקו בדירה מעת רכישתה ועד שסולקו מהדירה שלא כדין על ידי X ביום 14.02.2019. X ומי מטעמה פרצו לדירה, החליפו את המנעול ותפסו את החזקה בדירה שלא כדין.
59. X הגישה לבית המשפט המחוזי ב*** תביעה במסגרת *** (להלן: "**ההליך בבית המשפט המחוזי**"), בה ביקשה להצהיר כי הזכויות בדירה ובדירות הנוספות שייכות לX. בפסק דין מיום 00.00.2019 קבע בית המשפט המחוזי כי הזכויות בדירה שייכות ל*** Y מ***, *** (להלן: "**פסק הדין של בית המשפט המחוזי**").
60. על פסק הדין של בית המשפט המחוזי הוגש ערעור וערעור שכנגד לבית המשפט העליון במסגרת ע"א ***.
61. ביום 00.00.19 הגישו בני הזוג לבית המשפט השלום ב*** תביעה לסילוק ידה של X מהדירה ואת השבתם לדירה במסגרת תיק מס' *** (להלן: "**ההליך הקודם**").
62. ההליך הקודם הועבר לבית המשפט לענייני משפחה בירושלים ובהחלטה מיום 02.06.19 (להלן: "**ההחלטה בהליך הקודם**") התקבלה תביעת בני הזוג באופן חלקי, במובן זה שניתן

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

06 מאי 2021

תמ"ש 20429-02-20 ר. ואח' נ' ה.

תמ"ש 43604-04-19 ה. נ' ה.

- 1 צו המורה ל X לפנות את הדירה לאלתר ואסר עליה להיכנס לדירה וזאת עד להחלטה אחרת.
2 ביחס לסעדים האחרים נקבע כי לא ניתן להיעתר להם ויש להגיש תביעה נפרדת בגינם. X לא
3 קיימה את ההחלטה ולא סילקה את ידה מהדירה.
4
- 5 63. X סילקה את בני הזוג והקטין מהדירה בניגוד לדין והם זכאים לסעד מכוח **סעיף 19 לחוק**
6 **המקרקעין, תשכ"ט – 1969** (להלן: "**חוק המקרקעין**") לפיו מי שהוציא מקרקעין מידי
7 המחזיק שלא בהתאם **לסעיף 18 (ב) לחוק המקרקעין**, חייב להחזירם למחזיק.
8
- 9 64. ל X אין כל זכות בדירה כי:
10
11 א. הדירה רשומה על שם א.ר.
12 ב. התובעים החזיקו בדירה במשך שנים ארוכות, עד אשר הוצאו מהדירה על ידי X.
13 ג. לא הוגשה בקשת פינוי נגד התובעים ולא ניתנה החלטה לפינויים.
14 ד. בפסק הדין של בית המשפט המחוזי נקבע כי הזכויות בדירה הינן של Y *** ולא של X.
15 ה. בפסק הדין של בית המשפט המחוזי, אין קביעה אודות פינוי התובעים.
16 ו. גם לפי פסק הדין של בית המשפט המחוזי, נקבע כי הזכויות בדירה כפופות לזכויותיו של
17 כונס נכסים שמונה לדירה.
18 ז. פסק הדין של בית המשפט המחוזי אינו חלוט והוגש נגדו ערעור לבית המשפט העליון.
19 ח. לה.ה. מוקנות זכויות בדירה מכוח ירושת Y לפיכך התובעים זכאים להחזיק בדירה מכוח
20 זכויות לפי פסק הדין של בית המשפט המחוזי.
21 ט. X פועלת בניגוד להחלטה, תוך עשיית דין עצמי.
- 22 **עיקר טענות X**
23
- 24 65. התביעה הוגשה בשיהוי מסוים ולאחר שבני הזוג והקטין עברו להתגורר בעיר *** ודי בכך
25 בכדי לדחות את התביעה.
26
- 27 66. בפסק הדין של בית המשפט המחוזי נקבע כי הזכויות בדירה שייכות ל Y.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

06 מאי 2021

תמ"ש 20429-02-20 ר. ואח' נ' ה.

תמ"ש 43604-04-19 ה. נ' ה.

- 1
2 67. בהחלטה בהליך הקודם נקבעה קביעה עובדתית, לפיה בני הזוג לא הוכיחו מגורים בדירה. על
3 ההחלטה בהליך הקודם לא הוגש ערעור וקביעה עובדתית זו הינה קביעה חלוטה שדי בה, כדי
4 לדחות את התביעה על הסף.
5
6 68. כיום הדירה מושכרת לצדדים שלישיים, כך שהיה מקום להגיש את התביעה כנגד השוכרים
7 ולא כנגד X.
8
9 69. ההחלטה בהליך הקודם התבטלה עם מחיקתו וככל שסבורים בני הזוג כי ההחלטה הופרה,
10 עליהם להגיש בקשה לפי פקודת ביזיון בית המשפט.
11
12 70. התביעה הוגשה במטרה לסייע בני הזוג בהליך הערעור בבית המשפט העליון.
13
14 71. בני הזוג התגוררו בדירה בקומת קרקע, אותה בנו לפני שנים רבות, תוך גזלת רכושה של X
15 ומשפחתה. בעניין זה התנהל הליך לסילוק יד בהליך מס' *** והעובדה שבני הזוג התגוננו
16 בהליך זה, מצביעה על מגוריהם בדירה בקומת הקרקע. בנוסף בהליך *** טען א.ר. כי הוא
17 מתגורר ב***.
18
19 72. ככל שיקבע כי התובעים החזיקו בדירה, הרי שהם החזיקו בה שלא כדין ולא ברשות ודי בכך
20 כדי לדחות את התביעה.
21
22 73. במסגרת ההליך הקודם א.ר. העיד כי הוא מתגורר 15 ימים בדירה וב-15 ימים הנוספים אצל
23 חברים.
24
25 74. במסגרת ההליך הקודם, הסכימה X לסיור משותף בדירה במעמד בית המשפט ובני הזוג הם
26 אלה שסירבו לעריכת סיור זה.
27
28 75. קיימות סתירות רבות בגרסת בני הזוג בהליכים שונים.
29
30 76. התשתית הראייתית אשר הונחה על ידי בני הזוג איננה מתיישבת עם המציאות העובדתית.
31 כך למשל הצהירו בני הזוג בפני בית המשפט לשם קבלת פטור מהפקדת עירבון על הכנסות

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

06 מאי 2021

תמ"ש 20429-02-20 ר. ואח' נ' ה.

תמ"ש 43604-04-19 ה. נ' ה.

בסך של 2,505 ₪ קצבת נכות וסך של 150 ₪ קצבת ילדים, בעוד שהם צרפו חשבונות חשמל בסכום של 1,400 ₪ לחודש בממוצע – סכום שאיננו משקף משק בית ממוצע, ודאי לא תא המשפחתי שהכנסותיו אינן מגיעות לסך של 3,000 ₪ לחודש. החשמל מסופק למספר דירות ואין כל ערך לרישום הדירה בחשבונות החשמל.

77. חשבונות הגז, אינם מתייחסים לדירה, כך שצירופם מלמד שהתובעים לא התגוררו בדירה.

78. חשבונות המים שצורפו מלמדים על צריכה מינורית, אשר מצביעה באופן ברור כי בעלי החשבון לא חיו בדירה ולא צרכו מים. הגידול בצריכת המים החל לאחר סילוק בני הזוג והקטין מהדירה ובחלק מהחשבונות מופיעה כתובת של דירה אחרת ולא של הדירה.

דין והכרעה

79. לאחר עיון במלוא התשתית הראייתית הגעתי למסקנה כי דין התביעה להידחות.

80. ראשית, בס' 5-6 לכתב התביעה הצהירו בני הזוג כי הדירה נרכשה על ידי א.ר. ומכספו. הצהרה זו עומדת בסתירה מוחלטת לקביעה בפסק הדין של בית המשפט המחוזי לפיו, בין היתר:

"...הכספים שהועברו לרכישת הדירות, נמשכו מחשבון הבנק של החברה, "המוסדות", ומבלי שהונחה תשתית לקבוע כי הנתבע תרם להון העצמי לרכישת הדירות" ראו: סעיף 77 לפסק הדין של בית המשפט המחוזי.

"הנתבע לא רכש איזו מהדירות מושא כתב התביעה ועל כן, הרישום של הדירות או של הזכות להירשם כבעלים על שמו אינו משקף את מצב הדברים. מסקנה זו נוגעת לשלושת הדירות..." ראו: סעיף 86 לפסק הדין של בית המשפט המחוזי.

81. בע"א 765/18 חיון נ' חיון (1.5.19) [פורסם בנבו] קבע בית המשפט העליון כי:

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

06 מאי 2021

תמ"ש 20429-02-20 ר. ואח' נ' ה.

תמ"ש 43604-04-19 ה. נ' ה.

"שקרים אלו של בעל דין הנוגעים לעניינים המצויים בליבת המחלוקת – הם לבדם – צריכים היו לשמש בסיס לדחיית תביעתו ללא צורך בניתוח ראיות נוספות... ברוב רובם של מקרים כאלה, אם נכריע את הדין לחובתו של בעל הדין ששיקר – וזאת אף מבלי לנתח ראיות אחרות – לא נטעה".
ראו גם: עמ"ש 42309-03-20 ר' נ' י' ואח' (14.2.21) [פורסם בנבו].

82. למעשה, לאור עמדת הפסיקה ולנוכח הצהרת בני הזוג בכתב התביעה, השונה בתכלית מהמציאות שנקבעה על ידי בית המשפט המחוזי, ניתן היה לדחות את התביעה מטעם זה בלבד.

83. שנית, התביעה הוגשה ביום 9.2.20 בעוד שעילת התביעה התגבשה ביום 14.2.19 ראו: ס' 9 לכתב התביעה.

84. בע"א 17/72 יעקב אליהו נ' פישל ו-אליעזר גרודה פ"ד כ"ז (1) 337 נפסק, בין היתר, כי:

"אמנם סעיף 19 לחוק מגן על החזקה של המחזיק ואין בו כל הוראה המחייבת את המחזיק להזדרז בהגשת תביעתו, אך לדעת המחבר המלומד וייסמן בספרו הנ"ל על חוק המקרקעין, אם הגזלן הראשון השתהה בהגשת תביעתו נגד הגזלן השני תקופה ארוכה, לא תעמודנה לו הוראות סעיף 19, מכיון שלא יראו בו "מחזיק" בעת הגשת התביעה"

85. בע"א 591/76 עזרא דלרחיים נ' מדינת ישראל פ"ד לא (2) 057 נפסק, בין היתר, כי:

"התנאי היחיד לתביעת המחזיק שהנכס יוחזר לו מכוח סעיף 19, רישא, הוא שתביעתו תוגש תוך זמן קצר".

86. לפיכך, דין התביעה להידחות גם בשל מועד הגשתה, המצוי "במרחק" של שנה לערך ממועד התגבשות עילת התביעה.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

06 מאי 2021

תמ"ש 20429-02-20 ר. ואח' נ' ה.

תמ"ש 43604-04-19 ה. נ' ה.

- 1 ער אני לעובדה כי "בין לבין" התנהל ההליך הקודם ואולם במסגרתו לא נתבקש הסעד של
- 2 השבת החזקה בדירה לידי בני הזוג, על אף שלא הייתה כל מניעה לעתור לסעד זה במסגרת
- 3 ההליך הקודם או בהליך נפרד.
- 4
- 5 88. בנוסף, ההליך הקודם הוכרע בהחלטה מיום 2.6.19 ובני הזוג לא הגישו את התביעה לסעד
- 6 מושא הליך זה מיד או בתוך פרק זמן קצר בהתאם לדרישת הפסיקה.
- 7
- 8 89. שלישית, בהחלטה נקבע כי בני הזוג "לא הוכיחו כי "במצב הקיים", הדירה שימשה אותם
- 9 למגורים "ראו: עמ' 4 ש' 10-11 להחלטה. בני הזוג לא ערערו על ההחלטה וקביעה זו הפכה
- 10 לחלוטה. המשמעות של קביעה זו הינה כי בני הזוג לא היו "המחזיק" כדרישת ס' 19 לחוק
- 11 המקרקעין. כפועל יוצא, הדירה לא הוצאה מידיהם ולא התגבשה עילת התביעה.
- 12
- 13 90. רביעית, גם בהליך הנוכחי לא הוכח לפניי כי הדירה שימשה את בני הזוג כדירת המגורים עד
- 14 ליום 14.2.19 – המועד בו סולקו, לטענתם, מהדירה על ידי X ראו: 9 לכתב התביעה.
- 15
- 16 91. גם אם אתעלם מהעדויות של העדים החיצוניים מטעם X, שהעידו כי בני הזוג מעולם לא
- 17 החזיקו בדירה ראו: פרוט' עמ' 7 ש' 8 והתגוררו בדירה קומת הכניסה ראו: פרוט' עמ' 10 ש'
- 18 8-10; עמ' 12 ש' 27-30 ואתמקד בעדויות העדים שהעידו מטעם בני הזוג, לא אגיע לתוצאה
- 19 שונה מהתוצאה אליה הגעתי בהליך הקודם.
- 20
- 21 92. כך למשל, עד מטעם בני הזוג - מר A, העיד כי באמצע/סוף שנת 2017 א.ר. ירד לדירה למטה
- 22 ראו: פרוט' עמ' 16 ש' 28-29. העד אומנם תיקן את גרסתו בחקירה החוזרת ואולם גרסתו
- 23 בחקירה הנגדית קיבלה תמיכה על ידי העדויות של העדים הנוספים מטעם בני הזוג.
- 24
- 25 93. כך, למשל עד מטעם בני הזוג - מר B, העיד כי א.ר. ישן בדירה בקומת הקרקע ראו: פרוט'
- 26 עמ' 18 ש' 9-10. ער אני לעובדה כי העד תיקן את הגרסה וטען בהמשך כי א.ר. היה גר בדירה
- 27 ראו: פרוט' עמ' 20 ש' 8-9 ואולם עוצמת גרסה זו נחלשת הן לאור גרסתו הראשונה כי א.ר.
- 28 ישן בדירה בקומת הקרקע והן לאור טענת העד בפתח העדות כי הבין שצריך להעיד כי דירתו
- 29 של א.ר. היא הדירה ראו: פרוט' עמ' 17 ש' 17-18.
- 30
- 31 94. כך למשל, עד מטעם בני הזוג - מר C, העיד כי א.ר. התגורר "למעלה וגם למטה היה לו קשה
- 32 לרדת" ראו: פרוט' עמ' 23 ש' 4.
- 33

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

06 מאי 2021

תמ"ש 20429-02-20 ר. ואח' נ' ה.

תמ"ש 43604-04-19 ה. נ' ה.

95. כך למשל, עד מטעם בני הזוג - מר D, העיד כי א.ר. גר בדירה בשנת 2015 **ראו: פרוט' עמ' 14**
ש' 25-26 והוסיף כי "... מאז הביקור הוא גר בדירה למעלה, לאחר מכן הייתי בדירה אצלו
למטה" **ראו: פרוט' עמ' 15 ש' 3-1.**
96. לאור כל אלה אני קובע כי לא התקיימו התנאים הקבועים **בס' 19 לחוק המקרקעין**. כפועל
יוצא, אני דוחה את תביעת בני הזוג.
97. **בס' 66 לסיכומים** ביקשו בני הזוג להעניק להם סעד מכוח היות בני הזוג דיירים מוגנים ואולם
טענה זו נטענה לראשונה בסיכומים ודינה להידחות מטעם זה בלבד **ראו: רע"א 496/89 סאלם
סלאמה אל-קאלאב נ' אוניברסיטת בן גוריון בנגב פ"ד מה(4) 343.**
98. בני הזוג הגישו תיק מוצגים רחב היקף ואולם אין במסמכים שצורפו, כדי לשנות את התוצאה.
99. בני הזוג ביקשו, באמצעות המסמכים, להוכיח את הקשר שלהם לדירה לרבות בסוגיית
הרישום ובסוגיית מגוריהם בדירה ואולם אין במי מהמסמכים כדי להעיד שבני הזוג החזיקו
בדירה במעמד הוצאתה מידיהם כדרישת **ס' 19 לחוק המקרקעין**.
100. נושא המיטלטלין נדון והוכרע בהליך הקודם. **בס' ד' למבוא לכתב התביעה** בהליך הקודם
עתרו בני הזוג **"להחזיר את כל תכולת הדירה שפונתה שלא כדין למקומה ובמצב שהייתה
קודם הפינוי, ולהחזיר את המצב לקדמותו"**.
101. בהחלטה בהליך הקודם הוכרעה העתירה ונקבע כי **"הואיל ולא הוכח בפניי כי המשיבה
הוציאה מהדירה את התכולה, עתירת המבקשים להשבתם לדירה ולסעד ד' -נדחית"**.
102. בני הזוג לא ביקשו לערער על ההחלטה בהליך הקודם כאמור, והקביעה בנוגע למיטלטלין
הפכה לקביעה חלוטה ולמעשה בית דין.
103. התוצאה היא כי התביעה נדחית.
104. לאור התוצאה בהליך זה, אני מחייב את בני הזוג בהוצאות משפט בסך של 20,000 ₪. סך זה
ישולם לX בתוך 30 ימים שאם לא כן יישא הפרשי ריבית והצמדה ממועד החיוב ועד למועד
ביצוע התשלום בפועל.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

06 מאי 2021

תמ"ש 20429-02-20 ר. ואח' נ' ה.

תמ"ש 43604-04-19 ה. נ' ה.

105. בנוסף, מצאתי כי יש מקום לחייב את בני הזוג בהוצאות משפט לטובת אוצר המדינה.
106. בדיון שהתקיים ביום 28.12.20 הצהירו בני הזוג, באמצעות ב"כ, כי **"המטרה היא להביא את הבעלות על הדירה מכוח זה שהדירה הייתה בחזקתם שנים" ראו: פרוט' עמ' 3 ש' 15-16.**
107. לא זו בלבד שהצהרה זו איננה מתיישבת עם עילת התביעה והסעדים המבוקשים בה, אלא שהיא מנוגדת לפסק הדין של בית המשפט המחוזי בו נקבע כי לנתבע אין כל זכות בדירה **ראו: ס' 73, 91, 98, 104 לפסק הדין של בית המשפט המחוזי.**
108. על כן, הניסיון **"להביא לבעלות על הדירה"** בהליך זה, כאשר העניין הוכרע על ידי ערכאה מוסמכת אחרת הוא בבחינת עשיית שימוש לרעה בהליכי המשפט.
109. על כן, מכוח סמכותי על פי **תקנה 151 (ג) לתקנות** אני מחייב את בני הזוג בהוצאות משפט לטובת אוצר המדינה בסך של 5,000 ₪. סך זה ישולם בתוך 30 ימים שאם לא כן יישא הפרשי ריבית והצמדה ממועד החיוב ועד למועד ביצוע התשלום בפועל.
- המזכירות תסרוק את פסק הדין להליך הקשור ותסגור את שני ההליכים.**
110. אני מתיר את פרסום פסק הדין, לאחר השמטת פרטים מזהים.
- ניתן היום, כ"ד אייר תשפ"א, 06 מאי 2021, בהעדר הצדדים.

פליקס גורודצקי, שופט